

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/262/2015
Identifikačné číslo spisu: 5014200401
Dátum vydania rozhodnutia: 30.03.2017
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5014200401.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: KOMAD spol. s r.o., so sídlom 023 02 Krásno nad Kysucou, IČO: 31 567 916, právne zastúpeného: JUDr. Bohuslav Majchrák, advokát, spol. s r.o., so sídlom 023 05 Nová Bystrica 850, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Andreja Kmeťa 17, 010 01 Žilina, za účasti vedľajšieho účastníka: Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina, IČO: 36 442 151, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2/V/2014/00457/PAV zo dňa 25.02.2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/67/2014-156 zo dňa 19.08.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/67/2014-156 zo dňa 19.08.2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na prerušenie odvolacieho konania z a m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom č. k. 21S/67/2014-156 zo dňa 19.08.2015 Krajský súd v Žiline (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) v zmysle § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že v danom prípade bolo potrebné vyhodnotiť žalobné námietky žalobcu týkajúce sa stavebného konania, ktoré možno zhrnúť do troch základných bodov, a to 1. porušená zásada dvojinštančnosti konania, 2. povoľovaná stavba nie je realizovaná vo verejnom záujme a 3. nesprávna aplikácia ust. § 58 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“) na prejednávajúcu vec.

Krajský súd poukázal na to, že podľa listu vlastníctva č. XXXX, kat. územie P. F. P. žalobca je povinný strpieť vecné bremeno podľa ťarchy, ktorá je zapísaná na LV č. XXXX, kat. územie P. F. P.. Táto

ťarcha sa viaže aj k pozemkom CKN XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX., XXXX/XXX vo vlastníctve žalobcu. To znamená, že stavebník jednoznačne preukázal vzťah k pozemkom, na ktorých sa má stavba realizovať, to znamená iné právo k pozemku podľa ust. § 139 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona. Vecné bremeno je zapísané ako - právo výstavby inžinierskych sietí, elektrického vedenia, plynového, vodovodného a kanalizačného potrubia a ich užívanie cez pozemky CKN XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX stavebníkom Swedwood Slovakia, s.r.o. a v prospech každodobého vlastníka CKN XXXX/X a XXXX/XXX. - vytvorená z CKN XXXX/X, podľa R./XXXX zo dňa 11.04.2011. Nie je sporná skutočnosť vlastníctva CKN pozemku č. XXXX/XXX v kat. území P. F. P., ktorá vznikla odčlenením z CKN parcely č. XXXX/X., a to stavebníka - Stredoslovenskej energetiky - Distribúcia a.s., Žilina. Oprávnenou osobou z vecného bremena nie je konkrétna právnická osoba alebo fyzická osoba, ale každodobý vlastník, pričom z vecného bremena, ktoré je spojené s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti je oprávnený každý vlastník tejto nehnuteľnosti. Právo vyplývajúce z vecného bremena je tu nerozlučne späté s vlastníckym právom k nehnuteľnosti, takže prechádza s vlastníctvom veci na nadobúdateľa. Krajský súd poukázal na ust. § 70 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) (ďalej len ako „zákon č. 162/1995 Z. z.“), podľa ktorého údaje katastra a to údaje o právach k nehnuteľnostiam (teda aj práva vyplývajúce z vecných bremien) sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Takýto opak v rámci iného konania, ako napr. výsledok konania podľa zákona č. 162/1995 Z. z. nebol preukázaný. Z uvedeného je teda zrejmé, že právo na výstavbu inžinierskych sietí - elektrického vedenia, plynového, vodovodného a kanalizačného potrubia a ich užívanie cez špecifikované pozemky majú každodobí vlastníci týchto pozemkov a teda nielen spoločnosť Swedwood Slovakia, s.r.o.. Stavebník preukázal, že má iné právo k pozemkom - vecné bremeno v prospech výstavby inžinierskych sietí, resp. aj elektrického vedenia (v danom prípade rozšírenie VN siete pre priemyselnú zónu) na daných pozemkoch. Krajský súd uviedol, že nemohol z uvedených dôvodov prihliadnuť ani na predkladané dôkazy žalobcu v rámci súdneho pojednávania dňa 19.08.2015, a to na čestné prehlásenie konateľov spoločnosti Reality-Sk, s.r.o. a predloženú zmluvu o zriadení vecného bremena č. 1/2010 zo dňa 24.06.2010 uzatvorenú medzi žalobcom a Swedwood Slovakia, s.r.o., nakoľko bolo potrebné vychádzať z údajov zapísaných na uvedených LV v zmysle ust. § 70 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z.. Podľa názoru žalobcu z uvedených dôkazov vyplýva, že sa malo jednať o vecné bremeno - právo výstavby elektrického vedenia cez pozemky žalobcu vo vzťahu k spoločnosti Swedwood Slovakia, s.r.o., vzhľadom k tomu, že čestné prehlásenie sa má týkať konania o oprave chýb katastrálneho operátu adresované Okresnému úradu Čadca k návrhu žalobcu zo dňa 30.08.2013. Podľa prvostupňového súdu nebolo preukázané z predložených výpisov z LV, že by orgán katastra nehnuteľnosti vykonal opravu uvedených zápisov v zmysle uvedeného návrhu.

Z uvedených dôvodov krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné námietky žalobcu o porušení zásady dvojinštančnosti konania, námietky nepreukázania verejného záujmu, resp. námietky žalobcu, že v danom prípade nejde o stavbu vo verejnom záujme, ako aj nesprávnej aplikácie § 58 ods. 4 stavebného zákona a vzhľadom na konštatované skutočnosti ich považoval za bezpredmetné vo vzťahu k prejednávanej veci. Stavebník v konaní preukázal iné právo k pozemkom, na ktorých sa stavba bude realizovať, preto je irelevantné v danom prípade už poukazovať na ust. § 58 os. 4 stavebného zákona, podľa ktorého stavebník podzemných stavieb podliehajúcich tomuto zákonu nepreukazuje vlastníctvo alebo iné právo k pozemku alebo stavbám na ňom, ak ide o stavby, ktoré funkčne ani svojou konštrukciou nesúvisia so stavbami na pozemku ani s prevádzkou na ňom, a ktoré ani inak nemôžu ovplyvniť využitie pozemku na účel, ktorému je určený.

Súd sa stotožnil s názorom žalovaného vo vzťahu k námietke žalobcu, že nejde o stavbu vo verejnom záujme, s tým, že odôvodnenie rozhodnutia žalovaného nevychádza z tvrdenia, že v danom prípade ide o stavbu vo verejnom záujme, žalovaný len poukazuje na charakter a budúce funkčné využitie stavby ako elektroenergetického zariadenia s poukazom na § 139a ods. 10 pís. f/ stavebného zákona. Je tiež irelevantná námietka porušenia zásady dvojinštančnosti konania, nakoľko žalovaný správny orgán ako odvolací správny orgán podľa názoru krajského súdu, keď rozhoduje o odvolaní môže vyhodnotiť skutkový aj právny stav inak. Uvedené vyplýva z úplného apelačného princípu, ktorý ovláda odvolacie správne konanie. Znamená tiež že, druhostupňový orgán je zásadne oprávnený rozhodnúť vo veci, nie je viazaný v žiadnom smere závermi prvostupňového správneho orgánu. Samostatne hodnotí vec po skutkovej a právnej stránke veci.

Krajský súd poukázal zároveň na to, že dôvodom zrušenia rozhodnutia správneho orgánu s poukazom na § 250i ods. 3 O.s.p. môže byť len taká vada, ktorá by mohla mať vplyv na správnosť, zákonnosť rozhodnutia, pričom rozhodnutie sa nezrušuje len preto, aby sa zopakoval celý proces a odstránili sa formálne vady, ktoré nemôžu prívodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka konania.

Proti vyššie uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na nové prejednanie a rozhodnutie. V odvolaní žalobca uviedol, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za nesprávne a teda nezákonné. Prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a prejednávaniu veci nesprávne právne posúdil tým, že správne použité právne normy nesprávne vyložil. Vo vzťahu k dôvodom rozhodnutia najmä ohľadom v súdom preukázanej skutočnosti o existencii vecného bremena, ktoré má stavebníka oprávňovať na využitie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu, krajský súd nekonal dôsledne, pretože predložený dôkaz v konaní - zmluvu o zriadení vecných bremien nehodnotil komplexne a preto len formálne pre zdôvodnenie svojho rozhodnutia z tohto dôkazu poukázal na bol 1b čl. I zmluvy, pričom mu unikol dôvod uzavretia takejto zmluvy vyjadrený v jej Preambule, z ktorej obsahu je zrejmé, že k uzavretiu tejto zmluvy v rozsahu stavby došlo na základe požiadavky stavebníka - spol. Swedwood už v začatom stavebnom konaní (bod 3. a 4. Preambuly) a len ním prípadne zrealizované prípojky mali súžiť na užívanie každodobým vlastníkom p.č. XXXX/X. Z obsahu daného textu dohôd zmluvných strán je jednoznačne preukázané, že išlo o dohodu vo vzťahu ku konkrétnej stavebnej činnosti vtedajšieho vlastníka pozemku p.č. XXXX/X, vo vzťahu ku ktorej ako jedinej dali súhlasné stanovisko na realizáciu a takto bol formulovaný i návrh zápisu vecného bremena do KN - bod 3.6 čl. III. Z rozhodnutia žalovaného je zrejmé, že rozhodol na základe iných skutočností a v podstate i na základe iného právneho posúdenia ako prvostupňový orgán, ktorého rozhodnutie napadli odvolaním. Účastníkovi konania nebola daná možnosť argumentácie. Žalovaný ako odvolací orgán v rámci odvolacieho konania vôbec nevyhodnotil v odvolaní prezentovaný odvolací dôvod o zmätočnosti rozhodnutia prvostupňového konania k uvedeným dôvodom spôsobu realizácie predmetnej stavby - jej umiestneniu, prvostupňovým správnym orgánom - stavebným úradom. K uvedenej argumentácii boli predložené listinné dôkazy. Prvostupňový súd však konštatuje, že i s touto otázkou sa žalovaný v rámci odvolacieho konania vysporiadal, čo nie je pravdou, pretože stanovisko k tejto otázke žalovaný vyjadruje až v súdnom konaní vo vyjadrení podanom k žalobe.

Žalovaný sa podaním zo dňa 19.10.2015 vyjadril k odvolaniu s tým, že zotrváva na svojom stanovisku uvedenom vo vyjadrení č.: OUZA-OVBP2/V/2014/00718-003/PAV zo dňa 24.04.2014 k podanej žalobe voči jeho rozhodnutiu č.: OU-ZA-OVBP2/V/2014/00457/PAV zo dňa 25.02.2014. Žalovaný sa stotožnil s názorom krajského súdu uvedeným v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku č. k. 21S/67/2014-156 zo dňa 19.08.2015 a navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobcu zamietol, rozsudok krajského súdu ponechal v platnosti a o trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi trovy konania nepriznáva.

Podaním zo dňa 04.05.2016 žalobca podal v zmysle ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. návrh na prerušenie odvolacieho konania do času právoplatného skončenia veci opravy chýb katastra Okresným úradom v Čadci, katastrálny odbor pod č.j. X-392/2013, ktorý dňa 15.03.2015 v prvom stupni rozhodol o oprave chyby v katastri nehnuteľností okrem iného v časti C Ľarchy na LV č. XXXX.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné podľa § 250ja ods. 3 posledná veta v spojení s § 221 ods. 2 O.s.p. zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p..

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická

osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa § 54 Stavebného zákona č. 50/1976 Zb., stavby, ich zmeny a udržiavacie práce na nich sa môžu uskutočňovať iba podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia stavebnému úradu.

Podľa § 55 ods. 1 stavebného zákona, stavebné povolenie sa vyžaduje, pokiaľ tento zákon a vykonávacie predpisy k nemu alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, pri stavbách každého druhu bez zreteľa na ich stavebnotechnické vyhotovenie, účel a čas trvania; stavebné povolenie sa vyžaduje aj pri zmene stavieb, najmä pri prístavbe, nadstavbe a pri stavebných úpravách.

Podľa § 58 ods. 1 stavebného zákona, žiadosť o stavebné povolenie spolu s dokladmi a predpísanou dokumentáciou vypracovanou oprávnenou osobou podáva stavebník stavebnému úradu. V žiadosti uvedie účel a spôsob užívania stavby, miesto stavby a predpokladaný čas jej skončenia a pri stavbe na určitú dobu aj dobu užívania stavby.

Podľa § 58 ods. 2 stavebného zákona, stavebník musí preukázať, že je vlastníkom pozemku alebo že má k pozemku iné právo podľa § 139 ods. 1 tohto zákona, ktoré ho oprávňuje zriadiť na ňom požadovanú stavbu. To neplatí, ak tieto skutočnosti preukázal v územnom konaní a po právoplatnosti územného rozhodnutia nedošlo k zmene.

Podľa § 58 ods. 4 stavebného zákona, stavebník podzemných stavieb podliehajúcich tomuto zákonu nepreukazuje vlastníctvo alebo iné právo k pozemku alebo stavbám na ňom, ak ide o stavby, ktoré funkčne ani svojou konštrukciou nesúvisia so stavbami na pozemku ani s prevádzkou na ňom a ktoré ani inak nemôžu ovplyvniť využitie pozemku na účel, ktorému je určený.

Podľa § 66 ods. 1 stavebného zákona, v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

Podľa § 139 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona, pod pojmom „iné práva k pozemkom a stavbám“ použitým v spojení „vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich“ sa podľa povahy prípadu rozumie právo vyplývajúce z vecného bremena spojeného s pozemkom alebo stavbou.

Podľa § 139 ods. 3 písm. d/ stavebného zákona, líniovými stavbami sú na účely tohto zákona najmä podzemné a nadzemné vedenia rozvodu elektriny.

Podľa § 139a ods. 10 písm. f/ stavebného zákona, verejným dopravným a technickým vybavením územia sú vedenia a zariadenia verejného rozvodu elektrického prúdu a verejné elektrické osvetlenie.

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu mal najvyšší súd preukázané, že prvostupňový správny orgán rozhodnutím pod č. 880/2013 zo dňa 28.10.2013 vydal stavebné povolenie vo vzťahu k účastníkovi konania Stredoslovenskej energetike - Distribúcia a.s. na stavbu Krásno nad Kysucou - Rozšírenie VN siete pre priemyselnú zónu stojacej na pozemku parcela č. KN-C XXXX/XX, XXXX/X,

XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXXX/X., XXXX/XXX, XXXX/XX v kat. úz. P. F. P. Na umiestnenie stavby bolo vydané rozhodnutie o umiestnenie stavby č. j. 222/2013 zo dňa 02.04.2013. Zároveň správny orgán určil pre stavbu podmienky špecifikované vo výrokovej časti rozhodnutia. Prvostupňový správny orgán rozhodol aj o námietkach žalobcu, ktoré zamietol s poukazom na ust. § 58 ods. 4 stavebného zákona ako aj v súvislosti s ťarchou uvedenou na LV č. XXXX. Poukázal na to, že podľa § 58 stavebného zákona stavebník pozemných stavieb podliehajúci tomuto zákonu nepreukazuje vlastníctvo alebo iné právo k pozemkom alebo stavbám na ňom, ak ide o stavby, ktoré funkčne ani svojou konštrukciou nesúvisia so stavbami na pozemku, ani s prevádzkou na ňom a ktoré ani inak nemôžu ovplyvniť využitie pozemku na účel, ktorému je určený. Stavebná činnosť sa bude týkať pokládky elektrického kábla v telese komunikácie. Uloženie kábla v komunikácii nebráni využitiu pozemku, resp. cesty na účel, na ktorý bol určený.

Proti tomuto rozhodnutiu bolo zo strany žalobcu podané odvolanie, v ktorom tvrdí, že jedinej osobe, ktorej v súvislosti so zriadeným vecným bremenom uvedené právo patrí je spoločnosť Swedwood Slovakia, s.r.o. a táto stavebníkom nie je. Taktiež namietal, že konanie o stavebnom povolení malo byť prerušené do skončenia konania o žalobe žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie Mesta Krásna nad Kysucou o umiestnení stavby.

Žalovaný správny orgán o odvolaní žalobcu rozhodol rozhodnutím pod č. OÚ-ZA-OVBP2/V/2014/00457/PAV zo dňa 25.02.2014 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie Mesta Krásno nad Kysucou o vydanom stavebnom povolení č. 880/2013 zo dňa 28.10.2013 potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný poukázal na to, že čo sa týka námietky posúdenia predbežnej otázky - podanej žaloby na krajskom súde ohľadom územného konania uviedol, že podľa ust. § 40 Správneho poriadku sa nejedná o predbežnú otázku, pričom stavebný úrad mohol vydať rozhodnutie o povolení stavby bez toho, aby musel stavebné konanie prerušiť až do rozhodnutia súdu vo veci podanej žaloby, čo sa týka konania o umiestnení stavby. Uviedol, že v danom prípade sa jedná o výstavbu distribučnej siete na časti vymedzeného územia, pričom distribučná sieť je elektroenergetickým zariadením, už samotnou povahou elektroenergetického zariadenia je potvrdený verejný záujem tak, ako to vyplýva z ustanovení zákona o energetike, ktorý netreba osobitne preukazovať územným plánom, súhlasom verejnosti alebo uznesením orgánu samosprávy. Žalovaný konštatoval, že stavebný úrad správne aplikoval ust. § 58 ods. 4 stavebného zákona, keď uviedol, že stavebná činnosť spočívajúca v položení elektrického kábla v telese komunikácie a ani stavba samotná - elektroenergetické zariadenie nebude brániť ani nijako znemožňovať užívanie pozemku, resp. cesty na účel, na ktorý je určený. Žalobca nepreukázal, ako bude elektrické vedenie vedené v telese komunikácie a stavebná činnosť s ním súvisiaca obmedzovať užívanie a budúce využitie danej komunikácie - pozemky, pod ktorou sú v jeho vlastníctve. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že právo výstavby inžinierskych sietí patrí spoločnosti Swedwood Slovakia, s.r.o. uviedol, že tak, ako už bolo uvedené aj v rozhodnutí bývalého Obvodného úradu Žilina č. ObÚ-ZA-OVBP2/V/2013/00793/PAV zo dňa 09.07.2013 s poukazom na § 139 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona, iným právom je aj právo vyplývajúce z vecného bremena viažuce sa na pozemok alebo k stavbe. Podľa údajov z katastrálneho portálu je na liste vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. P. F. P., na ktorom sú predmetné pozemky v časti C: ŤARCHY zapísané: Vecné bremeno - právo výstavby inžinierskych sietí, elektrického vedenia, plynového, vodovodného a kanalizačného potrubia a ich užívanie cez pozemok B., B., B., B., B., B. stavebníkom Swedwood Slovakia, s.r.o. a v prospech každodobého vlastníka B. a XXXX/XXX - vytvorená z B. podľa R. zo dňa 11.04.2011-202/11-227/13. Pozemok parcela č. P. v kat. úz. P. F. P. je zapísaný na LV č. XXXX a je vo vlastníctve spoločnosti Reality - SK, s.r.o., Čadca, v časti C: ŤARCHY je takisto zapísané vecné bremeno pre každého vlastníka parcely B. na právo výstavby inžinierskych sietí, elektrického vedenia, plynového, vodovodného a kanalizačného potrubia a ich užívanie cez pozemky B., XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX., XXXX/XXX, XXXX/XXX/, XXXX/XXX . podľa R. z 11.04.2011. Súhlas s výstavbou elektroenergetického zariadenia na tomto pozemku spoločnosť Reality - SK, s.r.o. preukázala už v rámci územného konania. Vlastníkom pozemku parcela č. P. v kat. úz. P. F. P. je SSE - Distribúcia a.s., Žilina, teda samotný stavebník. Tento pozemok je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, pričom aj tu je v časti C: ŤARCHY zapísané vecné bremeno pre každého vlastníka parcely B. vytvorená z B. podľa GP 63/2013 na právo výstavby inžinierskych sietí, elektrického vedenia, plynového, vodovodného a kanalizačného potrubia a ich užívanie cez pozemky B., XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX podľa R. z 11.04.2011. Žalovaný uviedol, že vyššie

uvedenými vecnými bremenami zapísanými na listoch vlastníctva č. XXXX, XXXX, ako aj č. XXXX pre kat. úz. P. F. P. je jednoznačne preukázané, že vlastníci pozemkov č. P. a XXXX/XXX v kat. úz. P. F. P. majú právo výstavby inžinierskych sietí, elektrického vedenia, plynového, vodovodného a kanalizačného potrubie a aj ich užívanie cez pozemky B., XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX a XXXX/XXX.

Najvyšší súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti konštatuje, že prvostupňový súd nesprávne uviedol v napadnutom rozsudku zo dňa 19.08.2015, že nebolo preukázané, že by orgán katastra nehnuteľnosti vykonal opravu uvedených zápisov, a to vzhľadom na skutočnosť, že ešte pred rozhodnutím krajského súdu Okresný úrad Čadca, katastrálny odbor v prvom stupni rozhodol rozhodnutím pod č.j.: X - 392/2013 zo dňa 15.03.2015 o oprave chyby v katastri nehnuteľností v časti C Tarchy okrem iného na LV č. XXXX tak, že „Vecné bremeno - právo výstavby inžinierskych sietí, elektrického vedenia, plynového, vodovodného a kanalizačného potrubia a ich užívanie cez pozemky B., XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX. stavebníkom Swedwood Slovakia, s.r.o. a v prospech vlastníka B. podľa V XXX/XXXX z XX.XX.XXXX-XXX/XX-XXX/XX-XXXX/XX-XXXX/XX.

Krajský súd uviedol, že stavebník v konaní preukázal iné právo k pozemkom v zmysle § 58 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona, na ktorých sa stavba bude realizovať, preto bolo irelevantné v danom prípade už poukazovať na ust. § 58 ods. 4 stavebného zákona, podľa ktorého stavebník podzemných stavieb podliehajúcich tomuto zákonu nepreukazuje vlastníctvo alebo iné právo k pozemku alebo stavbám na ňom, ak ide o stavby, ktoré funkčne ani svojou konštrukciou nesúvisia so stavbami na pozemku ani s prevádzkou na ňom a ktoré ani inak nemôžu ovplyvniť využitie pozemku na účel, ktorému je určený. Podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na skutočnosť, že správny orgán povolil navrhovanú stavbu na základe splnenia podmienok ust. § 58 ods. 4 stavebného zákona, na základe žalobcom v žalobe spochybneného správneho právneho posúdenia ust. § 58 ods. 4 stavebného zákona a s poukazom na správne konanie Okresného úradu Čadca, katastrálneho odboru pod č.j.: X - 392/2013 o oprave chyby v katastri nehnuteľností, ktorým bolo spochybnené splnenie podmienok ust. § 58 ods. 2 stavebného zákona, bolo potrebné sa zo strany krajského súdu vysporiadať s ustanovením § 58 ods. 4 stavebného zákona, teda či v predmetnom prípade sa na stavebníka vzťahuje právna situácia tam uvedená, či musel alebo nemusel v danom prípade preukazovať vlastníctvo alebo iné právo k pozemku alebo stavbám na ňom. Tým, že sa krajský súd nevysporiadal s uvedenou skutočnosťou, neuviedol či postup správnych orgánov v napadnutých rozhodnutiach bol správny, účastníkom konania odňal možnosť vyjadriť sa k názoru prvostupňového súdu na danú otázku, a tým v konečnom dôsledku odňal účastníkom možnosť konať pred súdom, preto bolo potrebné rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí žaloby zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Úlohou krajského súdu zároveň bude zistiť, či je administratívne konania o oprave chyby v katastri nehnuteľností pod č.j.: X - 392/2013 právoplatne skončené a s akým výsledkom a vyjadriť sa, či a aký význam, dopad má uvedené rozhodnutie v konečnom dôsledku v posudzovanej právnej veci - pri preskúmaní rozhodnutia žalovaného o potvrdení stavebného povolenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa ust. § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ a § 221 ods. 2 O.s.p..

Povinnosťou krajského súdu bude v ďalšom konaní postupovať v intenciách názoru odvolacieho súdu a vo veci samej opätovne rozhodnúť. Súčasne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí opätovne rozhodne o náhrade trov konania vrátane náhrady trov odvolacieho konania (§ 246c ods. 1 vety prvej v spojení s § 224 ods. 3 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh žalobcu na prerušenie odvolacieho konania zamietol vzhľadom na skutočnosť, že zrušením napadnutého rozhodnutia krajského súdu sa vec vracia do prvostupňového konania a návrh na prerušenie odvolacieho konania sa tým stal bezpredmetným.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.